

ΠΡΟΤΑΣΗ

ΚΥΡΙΟΙ ΟΡΟΙ

1. Υποκείμενο
2. Κατηγορήμα

Ρήμα

Ρήμα + Αντικείμενο

Ρήμα (συνδετικό) + Κατηγορούμενο

ΠΡΟΣΔΙΟΡΙΣΜΟΙ

1. Ονοματικοί

Ομοιόπτωτοι

Ετερόπτωτοι
(ουσιαστικά, επίθετα,
αντωνυμίες)

Επεξήγηση (ουσιαστικό, ονοματική πρόταση)

Παράθεση (ουσιαστικό, αναφορική πρόταση)

Κατηγορηματικός

(πᾶς, ἅπας, σύμπας, μόνος, ὅλος, ἕκαστος, αὐτός, ἄκρος, μέσος, ἔσχατος, ἀναρθρα
επίθετα, αντωνυμίες, κατηγορηματικές μετοχές)

Επιθετικός

(επίθετα, αντωνυμίες, επιθετικές αναφορικές μετοχές, επιθετικές αναφορικές προτάσεις)

2. Επιρρηματικοί

Επιρρημ. προτάσεις
& μετοχές

Επιρρήματα

Ονόματα
(σε πλάγιες πτώσεις)

Εμπρόθετα
σύνολα

Απαρέμφατα

Κατηγορούμενα

ΤΑ ΣΥΣΤΑΤΙΚΑ ΤΗΣ ΠΡΟΤΑΣΗΣ

A. ΚΥΡΙΟΙ (=απαραίτητοι) ΟΡΟΙ

- 1) Υποκείμενο
- 2) Κατηγορήμα

Μορφές κατηγορήματος

α. Ρήμα

Υ

P

Π.χ. (1) Ο νεανίας γελά.

Υ

P

Π.χ. (2) Ο παῖς λούεται.

β. Ρήμα συνδεδετικό + Κατηγορούμενο

Υ

P σ.

K

Π.χ. Αἱ οἰκίαι εἰσὶ παλαιαί.

γ. Ρήμα μεταβατικό + Αντικείμενο ἢ αντικείμενα

Υ

P μετ.

A

Π.χ. (1) Οἱ στρατιῶται ὀρύττουσι τάφρον.

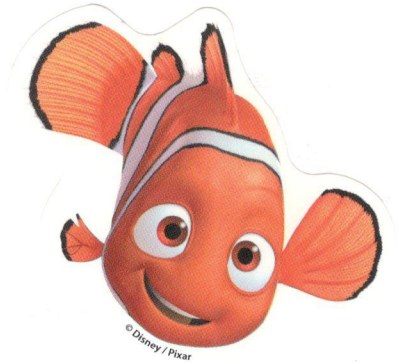
Υ

P μετ.

A (έμμ.)

A (άμ.)

Π.χ. (2) Προμηθεὺς ἔδωκε τοῖς ἀνθρώποις τὸ πῦρ.

B. ΠΡΟΣΔΙΟΡΙΣΜΟΙ

- 1) Ονοματικοί → Ομοιόπτωτοι
→ Παράθεση (π.χ.: Ὁμηρος, ὁ ποιητής, ἦν Ἕλλην).
→ Επεξήγηση (π.χ.: Αὕτη ἐστὶν ἡ πατρίς ἡμῶν, Ἑλλάς).
→ Επιθετικός προσδιορισμός (π.χ.: Ἀσωπὸς εἶχε δύο παῖδας).
→ Κατηγορηματικός προσδιορισμός (π.χ.: Κατέκαυσαν ὅλην τὴν πόλιν).

- Ετερόπτωτοι → Ονόματα σε πλάγιες πτώσεις (γενική, δοτική, αιτιατική)
Π.χ. Τα ἔπη τοῦ Ὀμήρου δύο εἰσίν. (γενική του δημιουργοῦ)
Οἱ πονηροὶ ὅμοιοι ἀλλήλοις εἰσίν. (δοτική αντικειμενική)
Κῦρος ἦν ἀγαθὸς τὰ πολεμικά. (αιτιατική της αναφοράς)

- 2) Επιρρηματικοί → Επιρρηματικές μετοχές (π.χ.: Ἀπέπλεον πολεμήσοντες)
→ Επιρρηματικές προτάσεις (π.χ.: Ἐὰν ἦς φιλομαθής, ἔση πολυμαθής)
→ Ονόματα σε πλάγιες πτώσεις (π.χ.: Ζηλῶ σε τοῦ πλούτου).
→ Εμπρόθετοι προσδιορισμοί (π.χ.: Εἵπωμεν περὶ εἰρήνης).
→ Επιρρήματα (π.χ.: Οὐκ ἔπραξαμεν ὀρθῶς).
→ Επιρρηματικά κατηγορούμενα (π.χ.: Ζήνων ἀφίχθη τριταῖος).
→ Απαρέμφατα της αναφοράς ἢ του σκοπού (π.χ.: Περικλῆς ἦν δεινὸς λέγειν).
(π.χ.: Θηβαῖοι ἦλθον πολεμήσαι)

Δομικά στοιχεία

I) Ομοιόπτωτοι Ονοματικοί Προσδιορισμοί: Παράθεση – Επεξήγηση, Επιθετικός – Κατηγορηματικός Πρ. *

II) Ετερόπτωτοι Ονοματικοί Προσδιορισμοί (πλ. πτώσεις): Γενική – Δοτική – Αιτιατική

III) Επιρρηματικοί Προσδιορισμοί: Εμπρόθετοι – Καθαρά Επιρρηματικοί Πρ.

Ορισμός: Ονοματικοί = όταν είναι ονόματα (ουσιαστικό ή επίθετο) ή άλλες λέξεις που έχουν θέση ονόματος και προσδιορίζουν επίσης ονόματα. Αν συμφωνούν στην πτώση με τον προσδιοριζόμενο όρο, λέγονται ομοιόπτωτοι αλλιώς, ετερόπτωτοι.

Ορισμός: Επιρρηματικοί = όταν είναι επιρρήματα ή άλλες λέξεις που έχουν θέση επιρρήματος και προσδιορίζουν κυρίως το ρήμα.

* → Επιθετικός = το επίθετο που προσδιορίζει ομοιόπτωτα ένα ουσιαστικό και αποδίδει σ' αυτό μια μόνιμη, σταθερή και γνωστή από πριν ιδιότητα.

Ρόλο επιθέτου επίσης έχουν:

- αντωνυμίες, αριθμητικά, μετοχές
- προσηγορικά ουσιαστικά που δηλώνουν ηλικία, επάγγελμα, εθνικότητα, αξίωμα, τάξη, ιδιότητα και προσδιορίζουν τις λέξεις άνήρ, γυνή, άνθρωπος, θυγάτηρ, παῖς.
- κύρια ονόματα γεωγραφ. όρων, όταν είναι του ίδιου γένους και αριθμού και προτάσσονται με το άρθρο.
- γεν. πτώση ουσιαστικού ή επίρρημα ή εμπροθ. προσδ. με άρθρο.

π.χ. Ἀπέστειλαν πεντήκοντα και ἑκατόν ναῦς.

Οἱ τοιοῦτοι ἄνδρες δικαιοτάτα θαυμάζονται.

Τά καλῶς πραχθέντα ἔργα δόξαν φέρει.

Δεινόν ἔστι προέσθαι δυστυχοῦντας ἄνθρώπους πολίτας.

Ὁ Πηνειός ποταμός ῥεῖ διά μέσου τῶν Τεμπῶν.

Ὁ τοῦ βασιλέως θρόνος χρυσοῦς ἔστι.

Τάς μεγάλας ἡδονάς οἱ ἐν καιρῷ πόνοι παρέχονται.

→ Κατηγορηματικός = ο ομοιόπτωτος προσδ. που εκφέρεται με επίθετο ή επιθετική μτχ. και αποδίδει στο ουσιαστικό που προσδιορίζει μια ιδιότητα στιγμιαία, μεταβλητή και παροδική.

π.χ. Ὁ Ἀγῆσίλαος φαιδρῶ τῷ προσώπῳ ἐκέλευσε.
Οἱ πολέμιοι ἐνέπρησαν τὰς ναῦς ἐρήμους.

Ὡς κατηγορηματικοί προσδ. χρησιμοποιοῦνται συνήθως τὰ ἐπίθετα:

ἄκρος, μέσος, ἔσχατος, πᾶς, ἅπας, σύμπας, ὅλος, μόνος, αὐτός, ἕκαστος

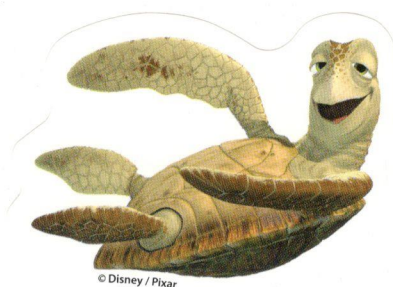
π.χ. Μόνον οἱ θεοὶ ἄνευ λύπης διάγουσιν.

Σημείωση 1: Με ἄρθρο τὰ προηγούμενα ἐπίθετα χρησιμοποιοῦνται ὡς ἐπιθετ. προσδ.

Σημείωση 2: Ἡ ὑπαρξη ἁρθρου σημαίνει πάντοτε ἐπιθετ. προσδ., ἐνῶ ἡ ἔλλειψή του συνεπάγεται κάποτε κατηγ. προσδ.

π.χ. Τέμνει τῷ ὀξεῖ πελέκει. (ἐπιθ. πρ.)
Τέμνει ὀξεῖ τῷ πελέκει. (κατηγ. πρ.)

[Πηγή: "Συντακτικό της Αρχαίας Ελληνικής", εκδ. Μεταίχμιο]

ΟΝΟΜΑΤΙΚΟΙ ΟΜΟΙΟΠΤΩΤΟΙ ΠΡΟΣΔΙΟΡΙΣΜΟΙ

• **ΕΠΙΘΕΤΙΚΟΣ ΠΡΟΣΔΙΟΡΙΣΜΟΣ:** προσδίδει μια **ιδιότητα μόνιμη και σταθερή** στο ουσιαστικό που προσδιορίζει. Συνήθως είναι έναρθρος.

Ως επιθετικός προσδιορισμός τίθεται:

α) Επίθετο

π.χ. οί άγαθοί άνδρες

β) Επιθετική μετοχή

π.χ. ό συμφέρων.

γ) Αντωνυμία (ειδικά οι δεικτικές)

π.χ. οί ήμέτεροι πρόγονοι.

δ) Αριθμητικό επίθετο

π.χ. Ένταϋθα έμειναν ήμέρας τρεις.

ε) Άρθρο + γενική

π.χ. ή Έλλήνων άρετή.

στ) Άρθρο + επίρρημα

π.χ. οί νύν άρχοντες.

η) Άρθρο + εμπρόθετος προσδιορισμός

π.χ. ό προς τούς βαρβάρους ύμνος.

θ) Κύρια γεωγραφικά ονόματα + άρθρο (όταν προσδιορίζουν τους γεωγραφικούς όρους και συμφωνούν κατά γένος, αριθμό και πτώση).

π.χ. ό Εύφράτης ποταμός.

ι) Προσηγορικά ουσιαστικά που δηλώνουν επάγγελμα, ηλικία, εθνικότητα, ιδιότητα και τάξη.

π.χ. γέρων άνήρ.

Προσοχή: Όταν το γεωγραφικό κύριο όνομα μπαίνει μετά από το γεωγραφικό όρο ή στην ίδια πτώση ή στη γενική, είναι παράθεση.

π.χ. ή πόλις οί Ταρσοί.

π.χ. τό όρος τής Ιστώνης.

• **ΚΑΤΗΓΟΡΗΜΑΤΙΚΟΣ ΠΡΟΣΔΙΟΡΙΣΜΟΣ:** το επίθετο χωρίς άρθρο που προσδιορίζει ένα ουσιαστικό αποδίδοντάς του **μία προσωρινή και παροδική ιδιότητα.**

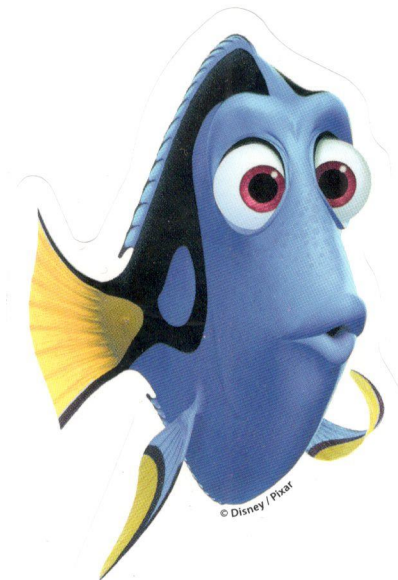
Ως κατηγορηματικός προσδιορισμός τίθεται :

α) Επίθετο

π.χ. Κατέλαβον τάς κώμας έρήμους.

β) Επιθετική μετοχή π.χ. Έναυμάχησαν οί Άθηναίοι διεσπαρμέναις ταίς ναυσί.

γ) Κατηγορηματική μετοχή π.χ. Ό κήρυξ ηύρε τούς άνδρας διεφθαρμένους.

δ) Αντωνυμία

π.χ. *Τοσαύτη ή πρώτη παρασκευή* πρὸς τὸν πόλεμον διέπλει.

Ὡς κατηγορηματικοὶ προσδιορισμοὶ λαμβάνονται συνηθέστατα :

1) τα επίθετα:

πᾶς, ἅπας, σύμπας, ὅλος, μόνος, ἄκρος, μέσος, ἔσχατος

* Με ἄρθρο εἶναι επιθετικοὶ προσδιορισμοὶ καὶ ἔχουν συνήθως ἄλλη σημασία :

ὁ ἄκρος = ὁ ακρινός, ὁ ἐξαιρετός, ὁ μέσος = ὁ μέτριος, ὁ ἔσχατος = ὁ τελευταίος.

2) οι αντωνυμίες :

αὐτός (= ὁ ἴδιος)

ἐκαστος (= ὁ καθένας)

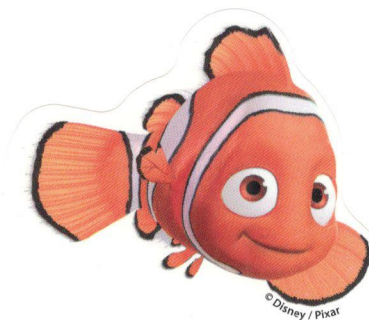
ἐκάτερος (= ὁ καθένας ἀπὸ τοὺς δύο)

ἕτερος (= ἄλλος)

οὐδέτερος (= κανεὶς ἀπὸ τοὺς δύο)

μηδέτερος (= κανεὶς ἀπὸ τοὺς δύο)

ἀμφότεροι (= καὶ οἱ δύο).

Προσοχή!

♦ **Πως διακρίνουμε τὸν επιθετικὸ ἀπ' τὸν κατηγορηματικὸ προσδιορισμό:**

α) Ἀν καὶ τὸ οὐσιαστικὸ καὶ τὸ ἐπίθετο δ ε ν ἔχουν ἄρθρο εἶναι πάντα επιθετικὸς.

π.χ. ἄγαθός ἀνὴρ.

β) Ἀν καὶ τὸ οὐσιαστικὸ καὶ τὸ ἐπίθετο ἔ χ ο υ ν ἄρθρο εἶναι πάντα επιθετικὸς.

π.χ. ὁ ἄγαθός ὁ ἀνὴρ.

γ) Ἀν μ ὁ ν ο τὸ ἐπίθετο ἔχει ἄρθρο εἶναι πάντα επιθετικὸς.

π.χ. ὁ ἄγαθός ἀνὴρ.

δ) Ἀν μ ὁ ν ο τὸ οὐσιαστικὸ ἔχει ἄρθρο εἶναι κατηγορηματικὸς.

π.χ. ἄγαθός ὁ ἀνὴρ.

☉ ΠΑΡΑΘΕΣΗ: Ἡ παράθεση εἶναι συνήθως οὐσιαστικὸ που τοποθετεῖται κοντὰ σὲ ἓνα ἄλλο οὐσιαστικὸ ὡς ὁμοιόπτωτος προσδιορισμὸς καὶ του παραθέτει ἓνα κύριο καὶ γνωστὸ γνῶρισμα. Ἡ παράθεση εἶναι **γενικὴ ἔννοια**, ἐνῶ ὁ ὅρος που προσδιορίζει εἶναι μερικὴ ἔννοια. Βρίσκεται κανονικὰ μετὰ τὸ οὐσιαστικὸ που προσδιορίζει.

π.χ. Σάμιος ὁ ναύαρχος.

Αναλύεται σὲ αναφορικὴ πρόταση (μεταφράζεται με: ὁ ὁποῖος-ἡ ὁποία-το ὁποῖο).

Ως παράθεση τίθεται :

α) Ουσιαστικό / ουσιαστικοποιημένο επίθετο

π.χ. Ὑμᾶς ἀκούω τούς Λακεδαιμονίους.

π.χ. Ἐπραξαν ταῦτα δι' Εὐρυμάχου, ἀνδρός Θηβαίων δυνατωτάτου.

β) Επιθετική μετοχή

π.χ. Ἐπορεύθησαν ἐς Ἀπολλωνίαν, Κορινθίων οὔσαν ἀποικίαν.

γ) Αναφορική πρόταση

π.χ. Λεωτυχίδης, ὅσπερ ἡγεῖτο τῶν ἐν Μυκάλῃ Ἑλλήνων, ἀπεχώρησεν ἐπ' οἴκου.

⊕ Ε Π Ε Ξ Η Γ Η Σ Η: Η επεξήγηση είναι συνήθως ουσιαστικό και τοποθετείται κοντά σε ένα ουσιαστικό γενικό και αόριστο ως ομοιόπτωτος προσδιορισμός του και το επεξηγεί. Βρίσκεται κανονικά μετά το ουσιαστικό που προσδιορίζει. Είναι **μερική έννοια** ενώ ο όρος που επεξηγεί είναι γενική. Στη μετάφραση της επεξήγησης χρησιμοποιούμε τη λέξη δηλαδή.

Ως επεξήγηση τίθεται:

α) ουσιαστικό

π.χ. Θανάτῳ τῷ ἀλγίστῳ ἀπώλετο, Λιμῶ.

β) ἀнарθρο ή ἐнарθρο ἀπαρέμφατο.

π.χ. Κάκεινο φημί, δεῖν τούς παῖδας ἐπὶ τὰ καλά ἄγειν.

γ) δευτερεύουσα ονοματική πρόταση (ειδικές, ενδοιαστικές, αναφορικές, πλάγιες ερωτηματικές).

π.χ. Οὐ τοῦτο λέγω, ὥς οὐ δεῖ ἰέναι. (ειδική)

→ΑΣΚΗΣΗ ΕΜΠΕΔΩΣΗΣ

Να βρείτε και να χαρακτηρίσετε τους ομοιόπτωτους ονοματικούς προσδιορισμούς στις παρακάτω προτάσεις :

- 1) Ὁ Ἀσώπός δύο μέν παῖδας εἶχεν, εἴκοσι δέ θυγατέρας.
- 2) Νόμους γεγραμμένους οὐκ ἔθηκεν Λυκοῦργος.
- 3) Ἴππεύς τις προσήλαυνε ἰδρύνντι τῷ ἵππῳ.
- 4) Ἡ τῶν ἡγεμόνων ἀδικία ὅλην τήν πόλιν βλάπτει.
- 5) Ἡ τοῦ σώματος ἰσχὺς γηράσκει.
- 6) Πᾶσαι αἱ πόλεις φίλῃαι ἔσονται.
- 7) Δύο ναῦς ἀγγέλους ἐπεμψαν, Σαλαμινίαν καί Πάραλον.
- 8) Ὅμολογοῦνται τρεῖς εἶναι πολιτεῖαι παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις, τυραννίς καὶ ὀλιγαρχία καὶ δημοκρατία.
- 9) Ἀγησίλαος δέ μάλα φαιδρῶ τῷ προσώπῳ ἀπαγγεῖλαι τῷ Τισσαφέρνει τοὺς πρέσβεις ἐκέλευσε.
- 10) Ὁ τε Πολέμαρχος ἦκε καὶ Ἀδείμαντος ὁ τοῦ Γλαύκωνος ἀδελφός.

ΕΤΕΡΟΠΤΩΤΟΙ ΟΝΟΜΑΤΙΚΟΙ ΠΡΟΣΔΙΟΡΙΣΜΟΙ

Α. ΣΕ ΓΕΝΙΚΗ

Η γενική που προσδιορίζει ουσιαστικό ή επίθετο καλείται γενική προσδιοριστική και είναι 10 ειδών:

- Γενική διαιρετική, π.χ. Ἦλθον τινες τῶν πολιτῶν.
- Γενική του περιεχομένου, π.χ. Οὗτος ἐστὶ τοῖχος πλίνθου.
- Γενική της ὕλης, π.χ. Ἀγέλη βοῶν.
- Γενική κτητική, π.χ. Αὕτη ἐστὶ ἡ οἰκία τοῦ πρυτάνεως.
- Γενική του δημιουργοῦ, π.χ. Ἄθλος Θησέως.
- Γενική της ιδιότητος, π.χ. Παῖς τριῶν ἐτῶν.
- Γενική της ἀξίας, π.χ. Οἰκία δέκα μνῶν.
- Γενική της αἰτίας, π.χ. Ἐνοχος ἀσεβείας.
- Γενική υποκειμενική, π.χ. Ἡ νίκη τῶν Ἑλλήνων (= οἱ Ἕλληνες ἐνίκησαν).
- Γενική αντικειμενική, π.χ. Οἰκοδόμησις τῶν τειχῶν (= οἰκοδομοῦσι τὰ τεῖχη).

Β. ΣΕ ΔΟΤΙΚΗ

Η δοτική που προσδιορίζει ουσιαστικό ή επίθετο καλείται δοτική αντικειμενική. Δοτική αντικειμενική δέχονται κυρίως επίθετα που σημαίνουν ωφέλεια ή βλάβη, φιλία ή έχθρα, υποταγή, ομοιότητα, ισότητα ή συμφωνία, ακολουθία ή διαδοχή, προσέγγιση κλπ.

Παραδείγματα:

- α. Πᾶς τύραννος ἐχθρὸς τῇ ἐλευθερίᾳ ἐστί.
- β. Ἐπλάσαντο εἰκόνα ὁμοία τῷ νεκρῷ.

Γ. ΣΕ ΑΙΤΙΑΤΙΚΗ

Η αιτιατική που προσδιορίζει ουσιαστικό ή επίθετο σημαίνει κυρίως αναφορά. Αιτιατικές της αναφοράς είναι συνήθως : τὸ εὖρος, τὸ ὕψος, τὸ πλῆθος, τὸ ὄνομα κλπ.

Παραδείγματα :

- α. Διαφέρει γυνὴ ἄνδρὸς τὴν φύσιν (= διαφέρει ως προς τη φύση).
- β. Οὗτος ἐστὶ δεινὸς τὴν μορφὴν (ως προς τη μορφή).

➔ Να χαρακτηρίσετε τους υπογραμμισμένους ετερόπτωτους προσδιορισμούς:

1. Κῦρος καλὸς ἦν τὸ εἶδος καὶ φιλόανθρωπος τὴν ψυχὴν.
2. Ἐβδόμην ἡμέραν ἡ θυγάτηρ αὐτοῦ ἐτετελευτήκει.
3. Φυγὴ τῶν Πελοποννησίων ἐγένετο εἰς Χίον.
4. Παρέλαβον οἱ Ἀθηναῖοι τὴν ἡγεμονίαν διὰ τὸ Παυσανίου μῖσος.
5. Ὀκτὼ σταδίων τεῖχος.
6. Πολύ τοῦ στρατεύματος ἐκινδύνευσε διαφθαρῆναι.
7. Ἀτρέως υἱοὶ ἤγον Ἀχαιοὺς ἐπὶ Τροίαν
8. Περί τὸ δάσος ἐφυτεύθη ἄλσος δένδρων
9. Ἡ ἀποστασία τῶν Ἀθηναίων

Άσκηση:

♦ Να χαρακτηρισθούν οι ομοιόπρωτοι και ετερόπρωτοι προσδιορισμοί:

- Ἀλέξανδρος, ὁ βασιλεὺς, ὠνομάσθη μέγας.
- ⊖ Μόνοι οἱ θεοὶ ἄνευ λύπης διάγουσιν.
- Ἦλθεν Ἀλκέτας ὁ ἐν τῇ ἡπείρῳ ὕπαρχος.
- ⊖ Τοῦτο μαρτυρεῖ ὁ λόγος τῶν ποιητῶν.
- Βασιλεύει ἐν Ἄδῃ ὁ ἀδελφὸς τοῦ Διὸς Πλούτων.
- ⊖ Ἡ τῶν ἐναρέτων ὁμιλία ἄσκησις ἀρετῆς ἐστίν.
- Αἱ πηγαὶ τῶν ποταμῶν ἐν τοῖς ὄρεσιν εἰσιν.
- ⊖ Καταλαμβάνει Θρασύβουλος τὴν Φυλὴν, χωρίον ἰσχυρόν.
- Τὸν Μιλήσιον ληστήν, Θεόπομπον, Λύσανδρος εἰς Λακεδαίμονα ἔπεμψεν.
- Ἦγεῖτο τοῦ στρατεύματος Κίμων, ὁ Μιλτιάδου.
- ⊖ Δεῖ βοηθεῖν τοῖς παροῦσι συμμάχοις.
- Σὺ ἐποίησας ἀξίως τῆς πατρίδος.
- ⊖ Ὅμηρος, ὁ ποιητής, Ἕλληνας ἦν.
- Λύσανδρος παρέπλει εἰς Λάμψακον οὖσαν σύμμαχον τῶν Ἀθηναίων.
- ⊖ Ὁ νόμος Λυκούργου λιτότητα ἡξίου παρὰ πάντων Λακεδαιμονίων.
- ⊖ Γάιος, ὁ ὕπατος, Πύρρῳ, τῷ βασιλεῖ, εὖχεται χαίρειν.
- Ὁ μέλας ζωμὸς τροφήν τοῖς Λακεδαιμονίοις παρεῖχε.
- Ὁ Λυδῶν βασιλεὺς, Κροῖσος, ἐνομιζέτο πλουσιώτατος πάντων.
- Ἴππεῖς ὠφέλιμοι τῷ στρατεύματι εἰσιν.
- Ἀστυάγης Κύρον, τὸν τῆς θυγατρὸς υἱόν, καλὸν ἰμάτιον ἐνέδυσεν.
- ⊖ Περικλῆς τοῦτων ἐγένετο μαθητής, Ἀναξαγόρου καὶ Δάμωνος.
- Οἱ ἐκ Σπάρτης ὀπλῖται τῷ ἀναρίθμῳ στρατῷ τοῦ βασιλέως διαμάχεσθαι ἐτόλμησαν.
- Τοῖς πλείοσι βουλευταῖς ἔδοξε τοὺς τῶν πρέσβων λόγους μὴ δέξασθαι.
- ⊖ Οἱ ἐχθροὶ κατέκαυσαν τὰς ναῦς ἐρήμους.

